

Bijbels perspectief

Woord van de week

Romeinen 5:8

God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is.

Als iemand zicht heeft gehad op de inhoud, de betekenis van het kruis, dan is het wel Paulus. Dat heeft niet in de laatste plaats te maken met zijn eigen leven. Hoewel hij een ijveraar voor de wet heette, was er bij hem sprake van een absolute vijandschap ten aanzien van Gods Zoon, Jezus Christus en, zoals Hij zou ontdekken, in feite ten aanzien van God zelf. Hij vervolgde Gods Zoon door de eerste christengemeente te vervolgen. Klonk op zeker moment niet van de hemel: Saul, Saul, waarom vervolgt gij *Mij* (Hand. 22:7)? Het is vanaf dan dat hem Gods liefde wordt geopenbaard, een liefde gedemonstreerd in Jezus Christus, gespeld op het kruishout. Een dramatisch en levensveranderend gebeuren dat hem via de weg van geloof rechtvaardiging bracht en vrede met God.

Het is daarom dat juist de boodschap van het kruis bij en voor hem centraal staat. Voor Hem blijkt niets zo belangrijk dan het thema: 'Jezus Christus en dien gekruisigd'. Bij Paulus valt in het spreken over het kruis in ondermeer de gekozen tekst op, dat Golgotha een demonstratie van Gods liefde voor *ieder* mens blijkt te zijn geweest. Dankzij het kruisoffer van Gods Zoon hebben wij - heeft de mens - toegang gekregen tot Gods genade. Een genade die Paulus in vers 1 van de perikoop waaruit het gekozen tekstvers komt, vanuit de genoemde eigen ervaring dan ook omschrijft als 'rechtvaardiging door het geloof' en 'vrede met God'. Beide zaken, die feitelijk één zijn - 'rechtvaardiging' en 'vrede met God', tonen aan dat het tussen ieder mens en God flink fout zit. Opnieuw stoten we hier op wat Gods Woord beschrijft en benoemd als 'zonde'. Ieder mens is vanaf Adam zondaar en zondigt van nature en mist daarom de heerlijkheid van God en valt onder niets minder dan Gods toorn. Al in het Paradijs bleek dat er bloedstorting nodig was (Gen. 3:21) en werd er uiteindelijk naar het noodzakelijke offer van Gods Zoon gewezen.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat 'rechtvaardiging' en 'vrede met God' met 'het bloed' wordt verbonden: Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden van de toorn (vers 9). Hoe werkelijk deze toorn van God over de zonde (en ons zondaar zijn) was (en is), wordt duidelijk op Golgotha in niet alleen heel de kruisdood van Jezus als zodanig, maar vooral in het moment van de totale Godverlatenheid die Jezus tot in zijn diepste wezen ervoer en deed uitroepen: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten (Matt. 27:46)?

Zonde, zondaar zijn, heeft als gevolg Godverlatenheid. Selwyn Hughes geeft terecht aan dat Godverlatenheid het kenmerkende van de hel is. Het is het missen van liefde. Niet zo maar liefde, maar de goddelijke liefde – agapè, de zichzelf totaal gevende liefde. Het is die liefde die de vrede doet ervaren, een vrede die alle verstand te bovengaat. Kennen we die vrede, de vrede met God?

Wat een wonder dat Hij zich niet gaf in zijn Zoon voor de rechtvaardige en goede, maar voor... de zondaar, voor niemand minder dan mij.

Gebed

Nog steeds Vader staat u garant voor de inhoud van het voor deze week gekozen tekstwoord – nog is het genade tijd. Hoe kostbaar juist in deze crisistijd waar een virus rondwaart waarop niemand nog grip heeft en dat voor elk mens even bedreigend is. Laat juist dit gebeuren uw kinderen ertoe brengen niet alleen te bidden om hoop en troost en daarvoor de klokken te luiden, maar te komen tot boete en verootmoediging. Vader, als wij uw Woord kennen, dan weten wij dat goedpraten van zonde en zondaar de gevolgen heeft waarmee we nu geconfronteerd worden. Here, om Christus wil ontferm U, geef hoop en troost maar bovenal een diepe overtuiging door Uw Geest van zonde, oordeel en gerechtigheid. Om Jezus wil, amen.